

РЕШЕНИЕ

№ 27742

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8694** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, депозирана от процесуалния представител на полицейски орган в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, срещу Решение № 2999/ 25. 06. 2024 г., постановено по НАХД № 7775/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 23-4332-008530/ 24. 04. 2024 г., издадено от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на И. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 /четиристотин/ лева за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането /КЗ.

В жалбата се сочат аргументи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на съдебния акт, като се потвърди наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът И. А., чрез адв. Г. в отговор на касационната жалба изразява становище за нейната основателност. В съдебното заседание не се явява и не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е основателна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 23. 04. 2024 г. около 23. 50 часа И. А. е управлявал лек автомобил „Рено К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Инитиунс“ ЕООД в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като за процесния автомобил не е имало валидно сключен договор за застраховка ГО.

Въз основа на събраните от него доказателства съдът е приел, че действително от обективна страна е налице отклонение от предписанието на чл. 638 ал. 3 от КЗ, но пък същевременно от субективна страна не се установява санкционираното лице да знаело, че управлява автомобил, за който няма валидно сключена застраховка ГО.

Поради това е приел, че липсва субективната страна на извършеното нарушение, поради което е отменил наказателното постановление.

Решението е неправилно.

На ответника в настоящото производство е вменено извършването на нарушение, изразяващо се в управление на МПС, за което не е сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" - поведение, санкционирано съобразно административнонаказателния състав на чл. 638, ал. 3 от КЗ. В случая на водача не е вменено нарушение, изразяващо се в несклучване на регламентираната в кодекса застраховка, а за управление на автомобил, във връзка с чието притежаване и използване, управляващият го няма сключен и действаш договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която се намира в Раздел „Административнонаказателни разпоредби“ сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действаш договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева.

От събраните в хода на съдебното следствие пред районния съд се установява по категоричен начин, че И. А. е извършил вмененото му нарушение, тъй като в момента на проверката не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него автомобил, на който той не е собственик.

От доказателствата по делото са установени по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора.

С оглед на изложеното решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено, а издаденото наказателно постановление - потвърдено. Изложените мотиви от районния съд, довели до отмяна на НП, са необосновани, тъй като задължение на лицето, което управлява МПС, на което не е собственик, е да се увери, че моторното превозно средство има сключена застраховка ГО. Незнанието на разпоредбата на чл. 638 от КЗ

не е убедително основание за освобождаването на санкционираното лице от административнонаказателна отговорност.

Предвид изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноси от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 65д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на СДВР следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63в, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, XX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2999/ 25. 06. 2024 г., постановено по НАХД № 7775/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-008530/ 24. 04. 2024 г., издадено от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА И. А., роден на 1. 08. 1992 г., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноси за двете съдебни инстанции в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.